

Al treilea mister de lumină. Vestirea Împărăției lui Dumnezeu

Vestirea Împărăției lui
Dumnezeu

17.06.2012

Timpul s-a împlinit și Împărăția lui Dumnezeu este aproape (Mc 1, 15). Toată mulțimea venea la El și El îi învăța (Mc 2, 13). Isus vede acele bărci la mal și sare în una din ele. Cu câtă naturalețe Isus intră în barca fiecăruia dintre noi!

Când te apropii de Domnul, gândește-te că El stă mereu mult mai aproape de tine, în tine: *regnum Dei intra vos est* (Lc 17, 21). Îl vei găsi în inima ta. Cristos trebuie să domnească înainte de toate în sufletul nostru. Pentru a-L face să domnească în mine am o mare trebuință de harul său: numai așa și palpitația mea cea mai ascunsă, suspinul imperceptibil, privirea cea mai nesemnificativă și cuvântul cel mai banal, chiar și senzația cea mai elementară, totul va putea fi tradus într-un osana lui Cristos, Regele meu.

Duc in altum —Condu în larg! — Respinge pesimismul care te face laș. *Et laxate retia vestra in capturam* (Lc 5, 4-5) — și aruncă năvodul tău pentru pescuit.

Noi trebuie deci să avem încredere în aceste cuvinte ale Domnului, urcați în barcă, apucați vâslele, ridicați velele și intrați în această mare de

lume pe care Cristos ne-a dat-o ca moștenire. "Et regni ejus non erit finis".

– Împărăția Sa nu va avea sfârșit!

Nu te bucuri că lucrezi pentru o asemenea domnie?

Sfântul Rozariu, Adaos, al treilea mister de lumină

Predicarea împărăției

Când Isus începe predica sa pe pământ, nu oferă un program politic, dar spune: *Convertiți-vă, pentru că împărăția lui Dumnezeu este aproape* (Mt 3,2; 4, 17); încredințează discipolilor săi misiunea de a anunța vestea cea bună (vezi Lc 10, 9), și îi învață să se roage pentru venirea Împărăției (vezi Mt 6, 10). Iată Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea sa, o viață sfântă: cea pe care trebuie să o căutăm înainte de orice lucru

(vezi Mt 6, 33) și singurul lucru cu adevărat necesar (vezi Lc 10, 42).

Mântuirea pe care Isus Cristos Domnul nostru o predica este o invitație adresată tuturor: *Împărăția cerurilor este asemenea unui rege care face un banchet de nuntă pentru fiul său. El trimite pe slujitorii săi să-i cheme pe cei invitați la nuntă* (Mt 22, 2-3). Iată pentru ce Domnul descoperă: *Împărăția lui Dumnezeu este în mijlocul vostru* (Lc 17,21).

Nimeni nu este exclus de la mântuire, numai să cedeze liber la exigențele iubirii lui Cristos: să se nască din nou (vezi In 3, 5), să devină ca pruncii în simplitatea spiritului (vezi Mc 10, 15; Mt 18, 3; 5,3), a îndepărta inima de tot ce o separă de Dumnezeu (vezi Mt 19, 23). Isus cere fapte, și nu numai cuvinte (vezi Mt 7, 21). Cere un efort tenace, pentru că numai cine luptă va merita moștenirea veșnică (vezi Mt 11, 12). Cine înțelege împărăția pe care

Cristos o propune, simte că merită osteneala de a da totul pentru a o obține; este perla pe care negustorul o dobândește vânzând tot ce are; este comoara găsită în ogor (vezi Mt 44, 46). Împărăția cerurilor este o cucerire dificilă, și nimeni nu este sigur că va ajunge la ea (vezi Mt 21, 43; 8, 12); dar rugăciunea umilă a unui om căit deschide porțile sale. Unul din tâlharii răstigniți împreună cu Isus îi adresează rugăciunea: *Doamne, amintește-ți de mine când vei intra în împărăția ta. Și Isus îi răspunse: „Adevăr îți spun, astăzi vei fi cu mine în paradis”* (Lc 23, 42-43).

Împărăția lui Cristos nu este un mod de a zice sau o figură retorică. Cristos trăiește, chiar ca om, cu același trup pe care, l-a luat la Întrupare, înviat după moartea pe cruce și, unit cu sufletul său uman, subzistă glorios în persoana Cuvântului. Cristos, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, trăiește și domnește și este Domnul

universului. Numai prin El rămâne în viață tot ceea ce există.

Este Isus care trece, 180

Împărăția cerurilor se cucerește cu forța și numai cei care luptă o vor cuceri (Mt 11, 12). Această forță nu este o violență împotriva altora: ci o luptă pentru a combate propriile slăbiciuni și mizeriile proprii, curaj de a nu masca infidelitățile proprii, curaj de a mărturisi credința chiar și atunci când mediul este ostil.

În mijlocul ocupațiilor zilnice, când este nevoie de a învinge tendința spre egoism, când simțim bucuria prietenia cu alți oameni, în orice moment creștinul trebuie să reînnoiască întâlnirea sa cu Dumnezeu. Prin Cristos și în Duhul Sfânt creștinul are acces la intimitatea cu Dumnezeu Tatăl, și parcurge calea care conduce la împărăția care nu este din această

lume, dar care în această lume
începe și se pregătește.

Este Isus care trece, 116

În timp ce așteptăm întoarcerea
Domnului care va veni să ia în
stăpânire deplină Împărăția sa, nu
putem să stăm cu brațele încrucișate.
Răspândirea Împărăției lui
Dumnezeu nu este numai o
îndatorire oficială a acelor membri
ai Bisericii care îl reprezintă pe
Cristos pentru că au primit de la El
puterile sacre. *Vos autem estis corpus
Christi* (1 Cor 12, 27), și voi sunteți
Trupul lui Cristos, ne avertizează
Apostolul, și ați primit sarcina
precisă de a „face negoț” până la
sfârșit.

Este Isus care trece, 121

Ca Isus să crească în noi

De la timpul primei noastre hotărâri
conștiente de a trăi în întregime

doctrina lui Cristos, am făcut mulți pași pe calea fidelității față de Cuvântul său. Totuși, nu este adevărat că mai rămân atâtea lucruri de făcut? Nu este adevărat că rămâne, mai ales, atâta mândrie? Este fără îndoială nevoie de o nouă schimbare, de o lealitate mai deplină, de o umilință mai profundă, pentru ca să se micșoreze egoismul nostru și Cristos să crească în noi; într-adevăr, *illum oportet crescere, me autem minui*, trebuie ca El să crească și eu să mă micșorez (In 3, 30).

Nu putem să rămânem inerti. Este necesar să înaintăm spre scopul indicat de Sf. Paul: *Nu mai sunt eu care trăiesc, ci Cristos trăiește în mine* (Gal 3, 20). Ambiția este mare și nobilă: este identificarea cu Cristos, sfințenia. De altfel nu există altă cale dacă dorim să fim coerenți cu viața divină pe care Dumnezeu însuși, prin botez, a făcut să se nască în sufletele noastre. A merge înainte înseamnă a

progresă în sfințenie; a da înapoi, dimpotrivă, se renunță la dezvoltarea vieții creștine. Focul iubirii de Dumnezeu trebuie să fie alimentat, să crească în fiecare zi, să înfigă rădăcini adânci în suflet; și focul se menține viu cu condiția să ardă lucruri mereu noi (...)

Crește fidelitatea mea față de Cristos, dorința mea de sfințenie? Crește generozitatea apostolică în viața mea de fiecare zi, în munca mea obișnuită, printre colegii mei? Fiecare să răspundă în tăcere, în inima sa, la aceste întrebări și va descoperi că este necesară o nouă transformare pentru ca Isus Cristos să trăiască în noi, pentru ca imaginea sa să se reflecte limpede în conduita noastră.

Este Isus care trece, 58

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/al-treilea-mister-de-lumina-vestirea-imparatiei-lui-dumnezeu/> (10.08.2025)